

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie chorób zawodowych

Na podstawie art. 237 § 1 pkt 3-6 i § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. Nr 105, poz. 869) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust.1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu.”;

2) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy państwowy inspektor sanitarny, który otrzymał zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej, wszczyna postępowanie, a w szczególności kieruje pracownika lub byłego pracownika, którego dotyczy podejrzenie, na badanie w celu wydania orzeczenia o rozpoznaniu choroby zawodowej albo braku podstaw do jej rozpoznania, do jednostki orzeczniczej, o której mowa w § 5 ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958 i Nr 157, poz. 1214 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432.

„3. Lekarz, o którym mowa w art. 235 § 2¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, albo właściwy państwowy inspektor sanitarny wydaje skierowanie do jednostki orzeczniczej na formularzu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 237 § 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.”;

3) w § 5:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podmioty lecznicze, w których nastąpiła hospitalizacja – w zakresie rozpoznawania chorób zawodowych u pracowników hospitalizowanych z powodu wystąpienia ostrych objawów choroby.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostkami orzeczniczymi II stopnia od orzeczeń wydanych przez lekarzy zatrudnionych w jednostkach orzecznich, o których mowa w ust. 2, są instytuty badawcze w dziedzinie medycyny pracy.”;

4) w § 6:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) czynników o działaniu rakotwórczym – substancje chemiczne i ich mieszaniny zakwalifikowane do kategorii 1 na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach w przepisach wydanych na podstawie art. 222 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy oraz pierwotną lokalizację nowotworu i okres latencji;”;

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w toku podejmowania decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej lub decyzji o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej – właściwy państwowy inspektor sanitarny.”;

c) w ust. 5 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) właściwego państwowego inspektora sanitarnego – w zakresie oceny narażenia zawodowego, zwłaszcza na podstawie dokumentacji archiwalnej oraz informacji udostępnianej na jego wniosek przez odpowiednie jednostki organizacyjne Państwowej Inspekcji Sanitarnej i służby medycyny pracy w odniesieniu do zakładów pracy, które uległy likwidacji;

5) pracownika lub byłego pracownika – w zakresie uzupełnienia wywiadu zawodowego przeprowadzonego przez lekarza wykonującego zawód w ramach wykonywania działalności leczniczej lub zatrudnionego w zakładzie opieki zdrowotnej albo właściwego państwowego

inspektora sanitarnego wydającego skierowanie na badanie w celu rozpoznania choroby zawodowej.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Orzeczenie lekarskie przesyła się właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu, zainteresowanemu pracownikowi lub byłemu pracownikowi oraz osobie zgłaszającej podejrzenie choroby zawodowej, a w przypadku gdy orzeczenie lekarskie zostało wydane przez lekarza zatrudnionego w jednostce orzeczniczej II stopnia - również jednostce orzeczniczej I stopnia.”;

5) w § 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wystąpienia pracownika lub byłego pracownika z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania, jednostka orzecznicza I stopnia powiadamia o tym właściwego państwowego inspektora sanitarnego.”;

6) w § 8:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli właściwy państwowy inspektor sanitarny przed wydaniem decyzji uzna, że materiał dowodowy, o którym mowa w ust. 1, jest niewystarczający do wydania decyzji, może żądać od lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie, dodatkowego uzasadnienia tego orzeczenia lub wystąpić do jednostki orzeczniczej II stopnia o dodatkową konsultację oraz podjąć inne czynności niezbędne do uzupełnienia tego materiału.

3. Właściwy państwowy inspektor sanitarny przesyła decyzję, o której mowa w ust. 1:

- 1) zainteresowanemu pracownikowi lub byłemu pracownikowi;
- 2) pracodawcy lub pracodawcom zatrudniającym pracownika w warunkach, które mogły spowodować skutki zdrowotne uzasadniające postępowanie w sprawie rozpoznania i stwierdzenia choroby zawodowej;
- 3) jednostce orzeczniczej zatrudniającej lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie;
- 4) właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy.”,

b) skreśla się ust. 4;

7) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy państwowy inspektor sanitarny w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej stała się ostateczna, sporządza kartę stwierdzenia choroby

zawodowej i przesyła ją do Centralnego Rejestru Chorób Zawodowych prowadzonego przez Instytut Medycyny Pracy im. prof. dr. med. Jerzego Nofera w Łodzi.”.

§ 2.

Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia decyzją państwowego inspektora sanitarnego, toczą się na dotychczasowych zasadach po tym dniu.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Zdrowia Publicznego

Piotr Dąbrowski

Projekt z 2011-08-20

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Zdrowia Publicznego

Włodzisław Jędrzejewski

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

29.08.2011
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego

Anna Makulska-Makulska

Uzasadnienie

Przedmiotowa nowelizacja rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. Nr 105, poz. 869), zwanego dalej „rozporządzeniem”, ma na celu określenie „podmiotów właściwych w sprawie rozpoznawania chorób zawodowych”.

Powyższe zmiany wynikają *de facto* z nowego brzmienia art. 12 ust. 1a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym, oraz organem właściwym w zakresie higieny radiacyjnej. Dlatego też, zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej kierowane byłoby do państwowego wojewódzkiego albo powiatowego inspektora sanitarnego albo okręgowego inspektora pracy. Również skierowanie na badania, w związku z podejrzeniem choroby zawodowej, wydawane być może zarówno przez powiatowego jak i wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Orzeczenie lekarskie o rozpoznaniu choroby zawodowej oraz orzeczenie lekarskie o braku podstaw do rozpoznania choroby zawodowej wydawane przez jednostkę orzeczniczą kierowane będzie do państwowego powiatowego albo wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Natomiast decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej albo o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej wydawana będzie przez państwowego wojewódzkiego albo powiatowego inspektora sanitarnego.

Natomiast od decyzji wydanej w I instancji przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Sanitarnego. W przypadku gdy decyzja została wydana przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego przysługuje odwołanie do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Odwołanie składa się odpowiednio za pośrednictwem państwowego wojewódzkiego albo powiatowego inspektora sanitarnego, który wydał decyzję w I instancji, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Pozostałe zmiany mają na celu zaktualizowanie używanej terminologii w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618), która zmieniła dotychczasowe określenie „jednostka badawczo-rozwojowa” określeniem „instytut badawczy”, a także wejściem w życie ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 332), wprowadzającej nowe nazewnictwo wynikające z przepisów rozporządzenia WE nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006. Ze względu na użycie w nowej ustawie terminu mieszanina konieczne stało się wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie z dnia 26

czerwca 1974 r. – Kodeks pracy oraz przepisów wydanych na jego podstawie do którego odsyła rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało bezpośrednio w przypadkach podejrzenia, rozpoznawania i stwierdzania choroby zawodowej na właściwych państwowych powiatowych, właściwych państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych oraz Główny Inspektorat Sanitarny.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie skierowany w szczególności do:

- 1) Instytutu Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi;
- 2) Instytutu Medycyny Wsi w Lublinie;
- 3) Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu;
- 4) Forum Związków Zawodowych;
- 5) NSZZ „Solidarność”;
- 6) NSZZ „Solidarność 80”;
- 7) Konfederacji Pracodawców Polskich;
- 8) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 9) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 10) Business Centre Club;
- 11) Naczelnej Izby Lekarskiej;
- 12) Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych;
- 13) Centralnego Instytutu Ochrony Pracy;
- 14) „Porozumienia Zielonogórskiego” Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia w Zielonej Górze;
- 15) Krajowego Konsultanta w dziedzinie medycyny pracy;
- 16) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 17) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 18) Związku Pracodawców Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Ponadto zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Zdrowia zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie tworzenia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanych rozwiązań nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, gdyż projektowane zmiany mają jedynie na celu zapewnienie zgodności przepisów regulujących problematykę chorób zawodowych z ogólnie przyjętymi zasadami poprawnej legislacji.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ regulacji na zdrowie społeczeństwa

Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego wpływu na ochronę zdrowia ludności.

8. Wpływ regulacji na środowisko

Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia nie będą miały wpływu na środowisko.

9. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.